

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechthildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XXVI. De spetem horis canonicis quas infirma dicebat.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

DE INCOGNOSCIBILITATE DEI ET DE CREATURA.

Ubi erat antequam quidquam faceret Deus noster? In seipso erat, et omnis creatura præsens et manifesta oculis ejus erat sicut hodie. Et quæ erat forma et similitudo ejus? Similis erat circulo, et omnis res in eo clauderetur sine sera et ostio. Inferior pars circuli, firmitas est omnia sustentans; superior pars, altitudo omnia excellens; circulus est ambitus omnia complectens. Necdum adhuc Deus Creator dici poterat; cum vero cuncta creavit, reseratus est circulus et apertus. *Numquid ergo scissio facta est?* Non. Integer est et semper erit. Cum Deus creator dici voluit, omnis creatura in seipsa apparuit. Homo videlicet ad cognoscendum, diligendum, fruendumque Deo et obediendum; volucres et animalia ad utendum sua natura; aliæ creaturæ, ut in sua essentia permaneant et subsistant. Audi nunc: omnis cognitio sine ordinato amore, quo Deum in omnibus rebus amare debemus, vana est; cuncta enim ut ametur ipse fecit, et in his amari se docuit et præcepit.

XXVI. DE SEPTEM HORIS CANONICIS QUAS INFIRMA DICEBAT.

l. 30.

MATUTINÆ. — minnem vol, ein sùze wol.
 Prima. — minnem gere, ein sùze swere.
 Tertia. — minnem lust, ein sùze durst.
 Sexta. — minnem vülen, ein sùze külen.
 Nona. — minnem tot, ein sùze not.
 Vesperæ. — minnem fliessen, ein sùze giessen.
 Complet. — minnem rüwen, ein sùze frowen.

Septem horæ describuntur hic :

Ad Matutinas : plenitudo amoris, suavitas est dulcoris.
 Ad Primam : amoris desiderium doloris est incendium.
 Ad Tertiam : voluptas amoris est dulcis sitis.
 Ad Sextam : amoris sensus refrigerat sensus.

Ad Nonam : amoris mors est angustia concors.
 Ad Vesperas : amoris afflictio est devotionis infusio.
 Ad Completorium : requies amoris est gaudium honoris.

Hæc septem verba femina sancta, corpore debilitato, præ spiritus fervore, vel etiam per languorem amorem delectantem, decantare Domino consuevit.

XXVII. FASTIDIT ANIMA AMANS OMNEM CREATURAM.

SPONSA Christi de quietethalami sanctæ Trinitatis egrediens sic omnes alloquitur creaturas : Eia , elongamini et discedite a me, universæ creaturæ; vos affligitis me, nec valet vestra præsentia me consolari. Dicunt ei : Quare ? Respondet : Dilectus meus cum dormire discessit a me , ubi inter brachia ejus requeivi : *Dicunt creaturæ* : Non potest te hic pulcher mundus et omne quod in eo est consolari ? *Respondit* : Non , video namque serpentem falsitatis vagantem in omni hujus sæculi voluptate. Video etiam angelum ¹ avaritiæ cadavere ignobilis dulcedinis plurimos attrahentem. *Dicunt* : Potestne regni cœlestis sublimitas consolari te ? *Respondet* : Non ; esset enim in seipso [mortuum], si vivus Deus non appareret. *Dicunt* : Possuntne te Sancti consolari ? *Respondet* : Non ; qui si de effluente vitæ fonte separarentur, plus lugerent quam ego ; nam quanto me excellunt, tanto profundius in Deosunt. *Dicunt* : Valet Filius Dei te quoquo modo consolari ? *Respondet* : Ita. Ego interrogabo eum quando velit deambulare ad flores sacræ cognitionis ; rogaboque eum ut mihi aperire dignetur jucundam affluentiam magnificæ Trinitatis, unde solummodo anima haurit vitam. Si secundum nobilitatem meam meruero consolari, oportet ut divinum spiramen absque labore me pertrahat in se. Splendor enim solis summæ Majestatis transparet per aquam mundissimæ humanitatis, voluptasque Sancti Spiritus ab utroque procedentis omnia

IV. 12.

1. *Lege hamum, teutonice angel.*